

YARGITAY

22. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2013/17935
Karar No.	2014/37406
Tarihi:	31.12.2014

İlgili Kanun / Madde

6100 S.HMK /272

-
- ***KISA KARARIN TEVHİMİNDE HAK VE BORÇLARIN SIRALANARAK NET BİR ŞEKİLDE BELİRLENMESİNİN GEREKMEŞİ***
- ***KISA KARARLA GEREKÇELİ KARARAIN ÇELİŞMESİNİN BOZMA NEDENİ OLMASI***
-
-

ÖZETİ 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 8. maddesine göre, iş mahkemelerince verilen nihaî kararlara karşı kanun yoluna başvurma süresi, karar yüze karşı verilmişse nihaî kararın taraflara tefhimi, yokluklarında verilmiş ise tebliği tarihinden itibaren sekiz gündür.

Taraflar hükmün tefhiminin 6100 sayılı Kanun'un 297/2. maddesinde sayılan unsurları taşımaması halinde hak ve borçlarını bilemeyeceklerinden temyiz süresini kaçırmamak, hak kaybına uğramamak için kararı gereksiz yere temyiz etmek zorunda kaldıkları bir gerçektir.

Bu sebeplerle hükmün tefhimi sırasında 6100 sayılı Kanun'un 297/2. maddesinde belirtildiği üzere "taleplerden her biri hakkında verilen hükümlerle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında; açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi gerekli ve zorunludur.

6100 sayılı Kanun'un 298/2 maddesi gereğince sonradan yazılacak gerekçeli kararın kısa karara uygun olması, tefhim edilen kısa karara aykırı olmaması gerekir. Aksi halde, yargılamanın aleniyeti ilkesi zedelenmiş ve mahkeme kararına güven sarsılmış olacaktır. Asıl olan tefhim edilen kısa karardır. Gerekçeli kararın kısa karara

uygun olmaması, çelişki yaratır ve gerekçeli kararın yok hükmünde olduğu anlamına gelir. Belirtmek gerekir ki, kısa karar ile gerekçeli karar çelişkisi, Yargıtay İçtihatların Birleştirilmesi Büyük Genel Kurulunun 10.04.1992 tarihli ve 1991/7 esas, 1992/4 kararı gereğince bozma sebebidir.

DAVA : Davacı, kıdem tazminatı ile yıllık izin ücreti alacaklarının ödetilmesine, karşı davacı ise ihbar tazminatının tahsiline karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, her iki davayıda kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde taraflar avukatlarınca temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi T. Bülbül tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı karşı davalı, iş sözleşmesini haklı sebeple feshettiklerinden bahisle kıdem tazminatı ve yıllık ücretli izin alacağına tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı karşı davacı işveren, davanın reddi ile ihbar tazminatı alacağına karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece asıl dava ile karşı davanın kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Kararı davacı karşı davalı ile davalı karşı davacı temyiz etmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, tarafların aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Davacı karşı davalı temyizi yönünden, dosyada bulunan hizmet döküm cetveli, dosya kapsamında belgeler ve dinlenen tanık beyanları neticesinde primlerin eksik gösterilmesi sebebiyle davacı işçi tarafından 4857 sayılı İş Kanunu'nun 24-II maddesi uyarınca iş sözleşmesini haklı sebeple feshedildiği anlaşıldığından mahkemece davalı karşı davacı işverenin ihbar tazminatı isteğinin reddi yerine kabulüne karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

3-Davalı karşı davacı temyizi yönünden, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 297. maddesi uyarınca, mahkeme kararlarının;

a) Hüküm veren mahkeme ile hâkim veya hâkimlerin ve zabıt kâtibinin ad ve soyadları ile sicil numaraları, mahkeme çeşitli sıfatlarla görev yapıyorsa hükmün hangi sıfatla verildiğini,

b) Tarafların ve davaya katılanların kimlikleri ile Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası, varsa kanuni temsilci ve vekillerinin ad ve soyadları ile adreslerini,

c) Tarafların iddia ve savunmalarının özetini, anlaştıkları ve anlaşamadıkları hususları, çekişmeli vakıalar hakkında toplanan delilleri, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesini, sabit görülen vakıalarla bunlardan çıkarılan sonuç ve hukuki sebepleri,

ç) Hüküm sonucu, yargılama giderleri ile taraflardan alınan avansın harcanmayan kısmının iadesi, varsa kanun yolları ve süresini,

d) Hükümün verildiği tarih ve hâkim veya hâkimlerin ve zabıt kâtibinin imzalarını,

e) Gerekçeli kararın yazıldığı tarihi,

İçermesi, hükmün sonuç kısmında, gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin, taleplerden her biri hakkında verilen hükümle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında, açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi zorunludur.

Bu kanuni şekil yargıda açıklık ve netlik prensibinin gereğidir. Aksi hal, hükmün infazında zorluklara ve tereddütlere, yargılamanın ve davaların gereksiz yere uzamasına, davanın tarafı bulunan kişi ve kurumların mağduriyetlerine sebebiyet verecek ve kamu düzeni ve barışını olumsuz yönde etkileyecektir.

5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 8. maddesine göre, iş mahkemelerince verilen nihaî kararlara karşı kanun yoluna başvurma süresi, karar yüze karşı verilmişse nihaî kararın taraflara tefhimi, yokluklarında verilmiş ise tebliği tarihinden itibaren sekiz gündür.

Taraflar hükmün tefhiminin 6100 sayılı Kanun'un 297/2. maddesinde sayılan unsurları taşıması halinde hak ve borçlarını bilemeyeceklerinden temyiz süresini kaçırmamak, hak kaybına uğramamak için kararı gereksiz yere temyiz etmek zorunda kaldıkları bir gerçektir.

Bu sebeplerle hükmün tefhimi sırasında 6100 sayılı Kanun'un 297/2. maddesinde belirtildiği üzere "taleplerden her biri hakkında verilen hükümle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında; açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi gerekli ve zorunludur.

6100 sayılı Kanun'un 298/2 maddesi gereğince sonradan yazılacak gerekçeli kararın kısa karara uygun olması, tefhim edilen kısa karara aykırı olmaması gerekir. Aksi halde, yargılamanın aleniyeti ilkesi zedelenmiş ve mahkeme kararına güven sarsılmış olacaktır. Asıl olan tefhim edilen kısa karardır. Gerekçeli kararın kısa karara uygun olmaması, çelişki yaratır ve gerekçeli kararın yok hükmünde olduğu anlamına gelir. Belirtmek gerekir ki, kısa karar ile gerekçeli karar çelişkisi, Yargıtay İçtihatların Birleştirilmesi Büyük Genel Kurulunun 10.04.1992 tarihli ve 1991/7 esas, 1992/4 kararı gereğince bozma sebebidir.

Somut uyuşmazlıkta mahkeme gerekçesinde 13.09.2011 tarihli ve 30.04.2012 tarihli raporların alındığını ve 30.04.2012 tarihli raporda tespit edilen ve 2. şık diye hesaplama yapılan brüt ücretin 1.251,16 TL den kabul edilen rapora göre karar verildiği belirtildikten sonra kısa kararda 13.09.2011

tarihli ilk raporda tespit edilen ve ücret olarak brüt 1.932,31 TL kabul eden rapora göre karar verilmiş olması hatalıdır.

Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebeplerden dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 31.12.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.